

„ . . . És imádkozzatok“

„Ha az Ur nem őriz bennünket, hiába vigyáznak az örök“ mondja a zsoltáriro. (Zs. 127:1.) Valóban! Hiábavaló minden erőlködésünk, éberségünk és egymáson segíteni akarásunk akkor, ha nem áll mellettünk az, aki mind ehhez erőt, kitartást nyújt; az Örökkévaló Isten. Ha lan kadni érezzük erőnket, ha „álmos-ság“ lep meg a folytonos örködésben és vigyázásban, hiába fordulunk gyalró, földi, por emberekhez erőért és kitartásért, nem hogy segíteni tudnának rajtunk, hanem még jobban kétségbeesjenek bennünket.

Nincs más megoldás! Ótóle, a mindennekfelett álló, a mindeneket intéző és kormányzó Istentől lehet és kell kérnünk vigasztalást, védelmet és támogatást dolgainkban, erőt, sikert küzdelmeinkben, hiszen Ő „könyörgésünket meghallgató édes Atyánk“ minden időben.

„Bizony-bizony mondom néktek, valamit kérték az Atyától az én nevemben, megadja néktek“, halld az Isten Igéjét! Hogy lehetsz még is olyan könnyelmű, olyan balgatag, hogy világi örömeidért, szórakozásaidért — elkerülve az Isten házát, — a bajból szabadító, boldogságot előmozdító eszközt magadtól eldobod; eltaszítod magadtól azt a jótékony kezet, mely ha áld, ha büntet, ha simogat, ha megver, mindig csak a Te javadat munkálja. Ilyenkor gondold csak el, hogy mikor lehet nagyobb szükséged e csodálatos eszköz megragadására, mint épen most Isten látogatásának az aggodalommal telt napjaiban?

Ne mondja nekem a hitetlen, csu folódó, hogy mit sem ér az ég felé

szárnyaló sóhajlás; ne mondja a közönyös lelkű, hogy Isten ugy is látja minden bajainkat, tudja minden szükségünket, ezeket előtte feltárni felesleges; mert a szív érzi, a lélek pedig tudja, hogy ez a hitből fakadó, — buzgó könyörgés Istennél meg hallgatásra talál, az emberre nézve pedig szinte elképzelhetetlen megnyugvást és megkönnyebbülést szerez.

Az imádság is fegyver, hatalmasabb és erősebb minden acélból kovácsolt fegyvernél, mellyel aki „igazán tuskodik“, biztos győzelmet nyer.

Hogy milyen hatalmas, milyen biztonságot nyújtó fegyver az imádság, azt csak az tudja, aki visszagondolva gyermekkorára, maga előtt látja beteg

ágya mellett az imádság és vigyázás fegyverével harcoló édesapát és édesanyát, akik amikor az orvosi tekintély már csödütt mondott, még mindig törhetetlen lélekkel hittek az Isten megtartó s gyermeküket megőrző hatalmában, erejében és kegyelmében.

Hatalom, erő és kegyelem, ezt jelenti az imádságosak számára, akik hittel, reménységgel és bizalommal tekintenek fel a mindenek felett uralkodó, mindenekre gondot viselő mennyei Édesatyára, az Örökkévaló Istenre.

Ezekben a megpróbáltatásokkal teljes napokban véd be szíved mélyére az Igét: „Vigyázzatok és imádkozzatok!“

Nagy Zoltán.

UJRA A MINDENNAPI KENYÉR...

Kevés olyan dolog adódik még ebben a mozgalmas világban is, amelybe úgy dobban bele egy nemzet egyetemességének szivverése, mint most a mindennapi kenyérbe. Mindennap élt eddig is asztalunkon és esti imáinkban, de hogy mit jelent, ilyenkor tudjuk meg, — talán még most sem elég mélyen és nem igazán. — Pedig most már mindannyian érezzük, akik eddig a béke érintetlen levegőjében éltünk, hogy „valami“ van körülöttünk és bennünket is „utolért“ a háboru vaskövetkezetességű fegyelme. Ha vérző is, de: **egy élet** — az emberiség és meg kell éreznie mindnek, ha valahol baj állott be. Nincs a világnak az a zuga, ahol ne volna tusakodó háboru: fegyverrel, kenyérrel s ahol ne volna most erős kötelesség a felülről jött parancs.

Kikerülhetetlen alaptétel most már az újra kérdésbe tett mindennapi kenyérrel kapcsolatosan, hogy: **ennek így kell lenni, — ezt töretlenül ki kell bírni, megfeszített erővel át kell vészeln!** És: — mégis csak győzni!!

De:

Rettenetesen óvakodni kell azoktól, akik mindezt csak szólamokban akarják továbbra is élni, de nem a valóságban s jól védett bázisaikban becsület, erkölcsi fegyelem és aldoztavállalás nélkül tanítgatják azokat a fenti bölcsességre, akiktől a jogos részt éppen ők veszik el, de jogtalanul.

A győzelmet ezen a téren is ki kell vívnunk, de csak együtt

vivhatjuk ki. Ebből a kemény, belső frontállásból valóban nem vonhatja ki magát senki, aki a hazában él! Ehhez azonban magunknak s mindenki másnak is három dolgot ajánlunk:

I. BECSÜLETET

mely nem ismer tréfát és kétkulacsosságot, nem hirdet mást, mint amit maga is él, azon egyszerű oknál fogva, mert van becsület és a becsület annyit sem enged meg, amennyit a törvények kibúvói egyébként lehetővé tennének. Utjai rendíthetetlenül egyenesek, céljai átlátszóak, tiszták, szavuk és tetteik Isten és ember előtt fedik egymást és nem különböznek s nem hazudtolják meg egymást. Ez a becsület azonban csak alap, de minden, a többinek azonban csak erre szabad felépülnie. — A fegyelemre huzzunk aztán egy erős falat s ez lesz

II. A FEGYELMEZETTSÉG,

mely ismeri és elismeri a vezér szavát, akárki is legyen az. Ha parancs valami, akkor úgy teljesítheti maga is, mint harctéren kell a katonának. De elismeri azt is, hogy a parancsot nemcsak teljesítenni, de teljesíteni is kell. Nekem, magamnak S ettől semmi alkalom, semmi lehetőség, sem vagyoni jómód, sem társaság, sem positio és semmi el nem tántorítja, akkor sem: Ha nem látják, ha zárt ajtók mögött, tanuk nélkül történik is a dolog. A fegyelmezettség a parancs keze, hogyan legyen a parancsból végrehajtott parancs, ha nincs kéz, nincs fegyelem, mely azt végrehajtsa?! — Es:

III. KÖZÖSSÉGTUDAT

kell a győzelemhez, melyben ott van a közösségi áldozatkészség is. Ez arra tanít meg, hogy én egyetlen falatot nem szerezhetek meg és nem ehetem meg, sem „feketen”, sem máshogyan, ami nem engem illet, mert ez a l t a l m á s n a k a s z á j á b ó l vettem ki a falatot. Valaki éhen maradt azért, mert én törvénytelenül jutottam a többhöz. Hozzájárultam ahhoz, hogy ennek a népnek nálamnál értékesebb elemei, talán éppen a sarjadó jövő éhezzenek, elsenyvedjen, vagy meg sem szülessen — én — miattam. Ez nem személyes vád, de mindenkinek szóló halálosan komoly intelem! Ugyanez a helyzet akkor is, ha én estélyeket adok, vendégeskedem, vacsorákat készíttetek, névnapozom, stb. A nemzet nagy értékei, a milliók mindennapi kenyeke pusztul, vész, elpazarlódik, elpredálódik s gyöngül az egységes magyar erő!

A parancsot, amit mint kikerülhetlent felülről kaptunk, fegyelmezetten tudomásul vesszük s álljon fölöttünk az Isten és emberek előtt bennünket megmérő lelkiismeret, hogy ezt mindannyian be is tartjuk.

Azért magyar Testvérem, ne bölcselkedj, ne adj tanácsokat, ne nagyképüsködj, hanem te is, de most már te is c s e l e k e d j!

a világot. Egyszerre nagy lépéssel haladnánk előre, ha ki lehetne küszöbölni a reverzális harcot. Magyarországon a házasságok igen nagy százalékát vegyes felekezetűek kötik, főként katolikusok és protestánsok. Már kimutattam, hogy a legádázabb reverzális harc husz év alatt nem okoz több kárt a reformátusságnak, mint egy influenzajárvány. Azt is látja a vak is, hogy a reverzális erőltetésével feltűnően nő az egyházi áldást igénybe nem vevő házasságok száma. A legnagyobb keresztyén egyház harcot indított a házasság védelmére és a válási járvány leküzdésére; pásztori gyakorlatom nagyon sok olyan házasságról tud, amely azért ment tönkre és bomlott fel, mert már minden vegyes házasságban — vagy a megkötés előtt, vagy utána — megbirkózik egymással a katolikus és protestáns milícia. Azt pedig, hogy minden vegyes házasságnál ismét kezítésára kerüljön a sor apák és fiúk, férj és feleség, magyar és magyar között, nem tűrheti sokáig épp olyan kormányzat, amelynek van valamelyes sejtelme arról, hogy egy nemzet lelki békéje, társadalmának lelki nyugalma, a házasságok lelki épsége nélkülözhetetlenebb feltétele az életnek, mint a hadsereg, az adófizetés, vagy a gazdasági gyarapodás. Mindez sodró erővel veti szőnyegre a reverzális orvoslását.

A te segítségedet
várjuk

hogy az

Otthon KIE. ház
lehessen!

Dr. Ravasz László a reverzálisról

Fontos dolog, hogy a magyarok között a lelki egység megépüljön. Minden olyan mozdulat, kísérlet, amely magyar embert magyar emberrel szembe állít, meglevő ellentéteket felfokoz: az ellenségnek tett közvetlen szolgálat. Azért esett olyan rendkívül jól egy néhány nemes megnyilatkozás, amely katolikus oldalról a magyarság lelki egységének helyreállítása céljából hangzott el és a felekezeti ellentétek kiküszöbölését hangsúlyozta. Egyik megnyilatkozás azért is különösen kedves volt nekem, mert világosan látta, hogy a hitbeli közömbösséggel felekezeti békét ápolni nem lehet vagy ha lehet, nem szabad. Nincs más mód az együtt-

munkálkodásra, mint annak a meglátása, hogy bármelyik egyházhoz tartozunk, mint magyar emberek a legfőbb magyar kérdésekben életre és halálra közösen vagyunk érdekelve. A keresztyénség fennmaradása vagy elpusztulása kérdésében Krisztus egyházai között teljes egyetértés áll fenn. Ha az így nyíló alkalmakra bátorsággal igent mondtunk s még meg tudnók tenni azt a nagyon fontos lépést, hogy egyházi vonatkozásokon kívül társadalmi érintkezésben és együttműködésben bajtársias szellemet s egymás személyét megbecsülő keresztyén barátságot sajátítsunk el, olyan nagy lépést tennénk előre, amely méltán meglepné

Templomi ünnepély az Ó-templomban. A Keresztyén Ifjúsági Egyesület második templomi ünnepélyét december 20-án, délután 5 órakor tartja. Erre a szép alkalomra már most felhívjuk olvasóinkat és kérjük, hogy az ismerősei, barátai figyelmét is hívja fel, hogy Ők is eljöhessenek. A templomi ünnepély műsorát a napilapokban annak idején közöljük.

Idősebb tagjink november 26-i összejövetelén Nagygyörgy Sándor tabáni lelkész tartott előadást az Ige, a munka és a munkás címen. Legközelebb december 10-én, este fél 8 órakor Nagy Béla susáni lelkész a finn lélekről beszél. Erre az összejövetelre minden érdeklődött hívunk és várunk.

Hitünk igazságai.

A Heidelbergi Káté 25. kérdése.

A Szentháromság

Isten örök titokzatos lényét csak az Ő kijelentéseiből ismerhetjük meg. Isten elrejtette volna Magát előlünk. Megmaradhatott volna az elrejtettség Istenének. De Ő ezt nem tette. Elhuzta a fátyolt Önmagáról. Kijelentette magát.

Isten kijelentése jelentkezik számunkra a természetben, történelemben s a lelkiismeretben. A világban Isten gondolatai elrejtve vannak s az embernek megadta Isten azt, hogy Isten gondolatait a teremtésből kifürkessze és maga utána gondolja. A természet a teremtés egésze. Az egész teremtettség élő könyv, melyben a teremtmények a betűcskéik. A történelemben Isten örök vonalvezetése letagadhatatlan. Nem történik semmi véletlenül. Minden Atyai kezéből jön. A lelkiismeret mélyén hogy megszólal Isten vádja! Ágnes asszony a pataokban fehér leplét, véres leplét mossa, elmossa és nincs megnyugvás, menekvés. Nagy bünt elkövetők visszamennek gaztettük színhelyére öntudatlanul is, belső kényszerítésből.

Istenről szóló első kijelentés tehát a teremtés. Már a teremtés történetében kinyilatkoztatást találunk a Szentháromságról. Augusztinus így mondja: Te az Atya, a tőled született, veled egy örök és egyenlő „Bölcsesség kezdetén” vagyis Fiadban teremtetted a mennyet és földet. Megismerem tehát immár az Atyát Istenben, a világ teremtményében, a Fiut e szóban: kezdet, amelyben Isten e világot teremtetted s mivel hittem, hogy három egy az én Istenem, tovább kutattam a szent Igék között s ime: Lelked lebeg vala a vizek felett.” Ime a Szentháromság.

A Szentírás a Szentháromságról

Az egész Szentírás Szentháromságosan lüktet. Három fő helyet említhetünk itt. Máté 28. végső versei: Elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevében. I. Korinthus 13:13. Az Ur Jézus Krisztusnak kegyelme, az Atyának szeretete és a Szentléleknek velünk való közössége mind nyájotokkal. I. János 5:7. Hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek a mennyben, az Atya az Igé és a Szentlélek s ez a három egy. De az

egész Szentírásban ott találjuk a Szentháromságra való utalást. Különösen János evangéliuma gazdag ilyen szempontból. Krisztus mondja: Én kérem az Atyát és más Vigasztalót ad néktek. János 14:16/a.

A Szentháromság munkája

Isten nem a közösszefevés Istene, hanem a szakadatlan tevékenysége. Az én Atyám mindeztideig munkálkodik, én is munkálkodom, mondja Krisztus. Az atya munkája a teremtés, a Fiú munkája a megváltás, a Szentlélek munkája a megszentelés. De ez a megkülönböztetés nem jelenti azt, hogy a másik isteni személy nem vesz részt az egyik munkájában. A teremtés, megváltás, megszentelés a teljes Szentháromság nagy munkája.

Megfigyelhetjük, hogy végigkísér a Szentháromság Isten bölcsönktől a koporsóig. A keresztséget a Szentháromság nevére kapjuk. Koporsónk nál a Szentháromság Isten nevében hangzik el az áldás. Minden elkezdés és célbaérkezés Néki köszönhető.

A Szentháromság tagadása

Árius Szentháromság tagadó énekeket írt s azokat hajósokkal elterjesztette az egész akkor ismert világon. Szabellius szerint a Szent Isten nemcsak lényegében, de személyében is egy. Kálvin korában Szervét Mihály nevű spanyol orvos volt a nagy Szentháromságtagadó. A magyar unitárizmus sem vallja a Szentháromságot. Az unitáriusok egység-hívők. Volt olyan időszak, amikor az unitárizmus csaknem elborította az egész magyar református keresztyénséget. Méliusz Juhász Péter győzelmesen harcolta meg nagy harcát. A római katolicizmus csaknem szent négységet imád, mikor Máriát Krisztus fölé helyezi. A szektáknak az a bajuk, hogy csak egy isteni személy köré csoportosul kegyességük. Pl. Zinzendorf és a pietisták Jézus élménye, oxfordi mozgalom Szentlélek-központisége.

Példák a Szentháromságról

A keresztyénségen kívül is felfelcsillan a háromságos Isten-fogalom. Indiaiak vallásában Brahma, Visnu, Sziva. A germán három főisten: Odin, Thor és Loki. A fának gyökere, törzse, koronája van. A virágnak alakja,

színe, illata. Jézus három évig működött a földön s hármastiszte van. Harmadnapon támadt fel. A Golgotán három kereszt áll Augusztinus példája: Lenni, tudni, akarni. Vagyok, tudok, akarok. Vagyis: tudó és akaró vagyok, továbbá: tudom, hogy vagyok és akarok s végül akarok lenni és tudni. Mennyire egységes egy ez a három az eleven valóságban.

Több mint ezer évvel ezelőtt fogalmazták meg az Athanázius féle hitvallást: „Annak, aki idvezülni akar mindenekfölött szükséges, hogy megtartsa az egyetemes hitet, amelyet, ha valaki épen és sértetlenül meg nem tart, kétség nélkül örökre elvesz.

Az egyetemes hit pedig az, hogy tiszteljük az egy Istent a háromságban és háromságot az egységben sem össze nem elegyítve a személyeket, sem külön nem választva a lényegét.”

A Szentháromságot dicséri Huszár Gál éneke (90 dics. 6. vers.)

Dicsértessél felséges Atya Ur Isten!
Legyen áldott Te szent neved, Fiú Ur Isten!

Ezekkel egyetemben Szentlélek Isten

Maradjon a Te áldásod
A Te bűnös népeden.

Rácz Lajos

HIREK

Tanítóink jutalmazása. A ref. tanítótestületből a presbitérium az idén a Kovács Ferenc tanítói jutalom alapítvány rendelkezésére álló kamatából négy tanítót egyenként 100—100 pengő jutalomban részesített. A megjutalmazottak: Lencs. Andor elnökgazgató, Becsei István, Biczó János és vitéz Szőnyi József tanítók, egyházi, iskolai és iskolán kívüli eredményes munkájuk elismeréséül kapták a fenti összegeket.

Az 1943. évi Szeretetszövetség i. nap-tárak megérkeztek. Lelkészi hivatalokban és az egyház pénztárában kapható.

Lapunk legközelebbi — karácsonyi-száma december 18-án jelenik meg.

A december 13. i. estre jegyeket az egyház pénztárában is lehet kapni.

„OTTHON”

Kiadja a Református Keresztyén Ifjúsági Egyesület, Hódmezővásárhely.

Előfizetési ár 1 évre 2 pengő

Felélő szerkesztő: **MÓNUS FERENC**

Szerkesztő: **VARGA JÁNOS**

Felélő kiadó: **III. DURA LAJOS**

Nyomatott Németh-nyomdában Szent Antal u. 7.

MOZAIK

A nyár végén két egyházi intézményt látogattam meg, Gyöngyösön a református gimnáziumot, Veszprémben az ottani, igazi virágzó egyház munkáját, eredményeit és jövő terveit ismertem meg. Talán nem lesz érdektelen elmondani azoknak, akik érdeklődnek egyházi intézményeink iránt, szívükön viselik azok sorsát. A most Gyöngyösön működő gimnáziumot 1806-ban alapították, Nagy székelyben, Keck Dániel nagyszékelyi és Csicsvái Vasas András ságyári református lelkészek buzgalkodásából, mint az értesítő elmondja. Oh, milyen sok gond, töprengés, meddőnek látszó és utóbb mégis eredményt felmutató igyekezet van sokszor az ilyen sablonos, hétköznapi szavak mögött. Milyen áldás, hogy voltak évszázadokkal ezelőtt, akik egész lélekkel buzgalkodtak egy egyházi intézmény megalapításán, megszilárdításán, fejlesztésén. Milyen elszomorító, hogy most ilyen kevés emberben ég ez a szent tűz. 1812-ben a gyöngyi nemesi család meghívására Gyöngyösre telepítették át az intézetet, amelyet a kormány 1851-ben — tanárainak hazafias magatartása miatt, négyosztályú algimnáziummá fokozott le, így működött egészen az 1942. nyarán befejeződött tanévig, 90 éven át. Már sokszor szó volt megszüntetéséről, mert életképtelennek tartották. Életképességének biztosítása érdekében szó volt Siófokra áttelepítéséről, onnan az egész Balatonkörnyék magyar ifjúságának középiskolai oktatását láthatta volna el. Most Siófoktól végig a Balaton mentén egészen Fonyódig autóbusz szedi össze a diákokat és szállítja őket Fonyódra, ahol apácák tanítják gyönyörű, modernül felszerelt coeducációs polgári iskolájukban a környék fiait és lányait. Indítványozták Dombóvárra áthelyezését, amely vasuti csomópont, nagyszerű fejlődést biztosított volna neki. Korszerűtlenül gondolkozó emberek szerencsétlen rövidlátása mind a két tervet elutasította, a fejlődés lehetősége helyett a csonkaságot tartotta megfelelőnek. Végre elérkezett a vezeklés idő vége. Három éve tanulótthonnal szerelték fel a gimnáziumot, amely mostmár 80 diáknak nyújt elhelyezést és az iskola megnyitott év szeptemberében V. osztályát, hogy teljes gimnáziummá fejlődjék. Ha már kétízben elmulasztotta a fejlődés lehetőségét, most ott kell hivatást betöltenie a tolnamegyey nagy német tengerben. Hisz-

szük, hogy be is tölti. De miért hagyjuk intézményeinket évtizedeken át szynlődni, mikor az életképes fejlődés is biztosítva lehetne a számukra. Nemcsak a környék, de az

egész ország sok diákot küld Gyöngyösre és a 136 éves intézmény most megfiatalodott, új fejlődés előtt áll. Hisszük, hogy most majd jobban megbecsülik fontos kulturmunkáját

A hódmezővásárhelyi Református Keresztyén Ifjúsági Egyesület által, 1942. évi december hó 13. án, este pontosan fél 6 órakor a Fekete Sas nagytermében tartandó irodalmi és zeneest

M Ű S O R A :

1. Hassler : Ünnepre jöttünk. Énekli : a fiu- és leánygimnázium és Egyházi Vegyeskar Egyesített Nagykórusa. Vezényel : Fábíán Gyula ének- és zenetanár.
 2. Megnyitó beszéd.
 3. Két ének a debreceni öreg énekeskönyvből 1778. *Oh mi szent Atyánk, Jézus Krisztus szép fényes hajnal.* (Árokháti Béla feldolgozása). Énekli : az Egyesített Nagykórus. Vezényel : Fábíán Gyula.
 4. Babits Mihály : Mi Atyánk. Előadja : dr. Szabó Magda, a ref. leánygimnázium tanára.
 5. Zsolt Nándor : Őszi levelek. Hubay Jenő : Hullámozó Balaton . . . csárdajelenet. Előadja : Majláthné Bányóczy Erzsébet, budapesti hegedűművésznő. Zongorán kíséri : Szabó András.
 6. Ünnepi beszéd. Pap Béla karcagi lelkész, a Magyar Ut főszerkesztője.
 7. Schuman : Lendület. Liszt : VIII. Rapszódia. Előadja : Szabó András zongoraművész.
 8. Szavalat. Tornyai Jenő szegedi Bethlen Gábor körü tag.
 9. Beethoven : Vezeklés. Előadja : Szabó József karcagi református kántor. Zongorán kíséri : Kádár Lászlóné.
 10. Záró beszéd. Eperjesi Mihály ref. lelkész.
 11. Himnusz
- Adományokat katonáink karácsonyi megajándékozására köszönettel fogadunk.

AZ ÖRÖK HARC

A jobb jövő reménysége, letéteményese az ifjúság! E tétel örök igazságát évszázadok tanúsága bizonyítja, mert az ifjúság mindenkor ifjai lelkesedéstől hevitve, igyekezett teljesíteni hivatását a jelen szűk és mesterséges korlátok között, a várva várt jövő érdekében. Sok összeütközés, nézeteltérés, lemondás és keserű önmarcangolás között lassan ólomlábakon eljött a jövő, amely teljesen elveszítette csábos varázsát, mert a könnyen hevülő, ideálokért gondolkodás nélkül küzdő ifjúból időközben a munkáját megbecsülő felelős segélyes komoly férfi lett. A sors örök, emberek által érthetetlen — bölcs körforgása ez.

Szomorú jelen van az amelynek nem volna, könnyen hevülő, mindenért lelkesedő és új világot formálni akaró, tettrevágyó ifjúsága és ha nem volna komoly, munkáját szerető és megbecsülő, a felelősséget vállaló férfiusága. A mindennapi életben a megemésztő tűz szerepét az

ifjúság, az életadó víz szerepét pedig a férfivá lett ember vállalja. Amint a mindenségben a tűz és víz egymást egészíti ki, úgy életünkben egymásra van utalva a fiatalság és férfiu komolyság, mert ahogy a természetben a tűz és a víz együttes munkája új jövőt formál, úgy formálja a jövőt a tettrevágyó ifjúság és felelős férfiuság összefogása. E komoly összefogást példázza a Fekete Sasban dec. 13.-i ifjúsági est is, melyet az ifjúság nagy szeretettel rendez, hogy megmutassa, hogy van benne a jelen nehéz időkhöz való komolyság és már most készül a felelősségre, mely tulajdona lesz mi-helyt férfivá válik.

Örömmel jelentjük, hogy dec. 13.-i estünknek műsora teljesen kész, a jegyek árusítását már megkezdtük, s mindenkit arra kérünk jelenjen meg az esten, ahol választ fog kapni arra a kérdésre: „Mi az egyén hivatása a jelen Egyházában.” E. M.